

FETRET DEVRİ HARAMDAN KAZANÇ VE KAN DÖKME

*es-Selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve bera-
katüh!*

Allah'ın rahmeti, bereketi üzerinize ol-
sun. Cumalarınız mübarek olsun Allah nice
mübarek günlere, aylara, yıllara, gecelere,
kandillere erdirdsin. Dünya ve âhiret saadetine
cümlemizi nâil eylesin.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*
Efendimiz'den Abdullah İbn Ömer *radiyallahu*
anhuma'nın rivayet ettiği ve hadis alimi Dey-
lemî'nin *Müsnedü'l-firdevs* isimli kitabında
kaydettiğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi*
ve sellem hazretleri buyurmuşlar ki:

وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ؛ لَتَكُونَنَّ بَعْدِي فِتْرَةٌ فِي أُمَّتِي
يَبْتَغِي فِيهَا الْمَالَ مِنْ غَيْرِ حِلِّهِ وَتُسْفَكُ فِيهَا الدِّمَاءُ
وَيُسْتَبَدَلُ فِيهَا الشَّعْرُ مِنَ الْقُرْآنِ

Vellezî ba'asenî bi'l-hakki le-tekûnenne
ba'dî fetretun fî ümmetî yubteğâ fî-he'l-mâlû

min ğayri hıllihî ve yüsfeke fî-he'd-dimâu ve yüstebdelü bâ-he's-şî'rü mine'l-Kur'âni.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz istikbalde, kendisinin zamanından sonra Ümmet-i Muhammed'in üzerinde, içinde olacak bazı olayları haber vermiştir. Allah ev-veli âhiri; geçmişî geleceği bildiği, sevgili kulu Muhammed-i Mustafâ'sına bildirdiği için Peygamber Efendimiz de ibret olsun, tedbir alalım, dikkat edelim diye bize bildirmiştir.

“Gaybı Allah’tan başka kimse bilmez.”

Lâ ya'lemu'l-gaybe illallah.

Ama bildirdikleri bilirler. Allah kime ihsan etmişse... Peygamberlere mucizeler vermiştir, evliyâullah da *kerâmâtü'l-evliyâi hakkun* “Allah’ın evliyâsının kerameti de haktır.” Olağanüstü olaylardır. Onlar da bilirler, nasıl biliyor, kendiliğinden mi? Hayır, Allah bildirdiği için biliyor. Allah bildirmişse bildirir. Öğretirse öğretir. Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:

Vellezî ba'asenî bi'l-hakki. “Beni hak bir görevle, hak ile peygamberlik vazifesi ile insanlara Allah’ın emirlerini ileteyim diye

görevlendirerek peygamber tayin etmiş, seçmiş ve insanlığa göndermiş olana and olsun ki...”

Allah’a and içiyor, vallahi demek. Yemin ediyor, kendisini Allah’ın gönderdiği cümle-siyle yemin ediyor.

“Beni hak ile gönderene and olsun ki...”

Gönderen Allah. Onu peygamber *ba’s* eden, gönderen Allah. “Allah’a yemin olsun ki...” Allah peygamber Efendimiz’i elbette kendi emirlerini tebliğ etmek için âhir zaman peygamberi olarak, hakkı tebliğ etsin, Kur’an’ı bildirsin, Allah’ın emirlerini yasaklarını kullara tebliğ eylesin diye göndermiştir. “Beni hak ile *ba’s* eden, gönderene and olsun ki:

Le-tekûnenne ba’dî. “Benden sonra mutlaka ve mutlaka olacak!” *Fetretun fî ümmetî* “Ümmetimde bir fetret olacak.”

Fetret devri ne demek?

Bir gevşeme devri. Osmanlılar’da da, Timur ve Yıldırım Beyazıt arasındaki savaştan sonra devlet bir şaşırды, cihat işleri aksadı. Fütuhât bir asır geriledi, çok zararlar, ziyanlar

oldu. İki müslüman hatta iki aynı ırktan ordunun çarpışması bir fetrete sebep oldu.

Peygamber Efendimiz de bir fetretten sonra Hz. İsa'dan sonra, uzunca zaman süren bir fetret devresinden sonra peygamber gönderildi. Peygambersiz, bulanık, karışık bir gevşeme devresi...

Peygamber Efendimiz de bu “fetret” kelimesini kullanıyor.

“Benden sonra ümmetimin içinde bir fetret, bir gevşeme, bir boşluk, bir fütur olacak.”

Nasıl bir fütur?

Bu füturun şartlarını söylüyor.

Yubteğâ fî-he'l-mâlû min ğayri hıllihî.

“Bu gevşeme devresinde, İslâm'dan uzaklaşma devresinde, ileride, benden sonra, buyuruyor, Asr-ı Saadet geçtikten sonra... Mal helâl olmayan kaynaklardan kazanılmaya çalışılacak. Oradan elde edilecek.”

Bu zamanda mal *ibtigâ* edilecek, istenilecek, helâl olmayan yerlerden kazanılmaya çalışılacak. Haram yerlerden, rüşvetle, hırsızlıkla, aldatmakla, zulümle çeşitli Allah'ın

yasak kıldığı gayrı meşru kazanç yollarıyla mal kazanılmaya başlayacak o devirde.

Ve yüsfeku fî-he'd-dimâu. “Ve bu fetret devrinde haksız yere çok kanlar dökülecek. Kâtillikler, çarpışmalar, öldürmeler, vuruşmaklar, çatışmalar olacak.” *Ve yüstebdelü bâ-he's-şi'rü mine'l-Kur'âni.* “O devirde Kur'an'ın yerine millet şiiri tercih edecek, şiir okuyacak. Kur'an'ı kenara bırakacak da şiirle meşgul olacak, Kur'an yerine şiir geçecek. Kur'an'a şiir bedel tutulacak.”

Bunların hepsi çok kötü şeyler. Haramdan mal kazanmak çok kötü. Allah'ın cezalandıracağı çok yanlış bir şey. Yiyen de hayrını görmez, böyle haramdan mal kazanılan bir toplum da çöküş içinde demektir. O da kötü bir şey. Kanlar dökülecek haksız yere. Demek ki insanlar çeşitli şekillerle Allah'tan korkmayacaklar, cana kıymaktan çekinmeyecekler. Birbirlerine saldıracaklar, vuracaklar, kıracaklar, kan davası, yol kesme, haydutluk hırsızlık.

Müslüman müslümanın kanını dökemez. Haram! Olmaz! Ama kesiyor, döküyor, öldürüyor, kâtillik yapıyor, neden?

Çünkü Allah korkusu kalmıyor, fetret devri, çünkü haramdan mal alıyor, Allah'tan korkmuyor. Hesabının sorulacağını, âhirette burnundan fitili fitil geleceğini, hatta dünyada da haramdan bir kârı olmayacağını düşünmüyor. Ve Kur'an'ı bırakıyor da millet şiirle, edebiyatla, boş şeylerle, lehviyâtla, eğlencelerle, keyifli şeylerle meşgul oluyor. Hâlbuki Kur'ân-ı Kerîm Allah'ın keliması, içinde Allah'ın emirleri var. Ciddi bir iş. Onu herkesin öğrenmesi lazım. Her müslümanın Allah'ın kelimasını öğrenmek boynunun borcu. Farzlardan önce farz. Allah'ın emrini öğrenecek de emrini tutacak, yasaklarını öğrenecek de yasaklardan kaçacak. Müslümanım diyor, hiç İslâm'dan haberi yok!

Haramından kazanıldığı zaman mal hayır etmez. Âhirette Allah haram yiyeni mutlaka cehenneme atar, cayır cayır cehennemde yakar. Ama dünyada da hayır görmez; ya çocuğunda, ya malında, ya evinde, ya ailesinde, ya kendi vücudunda haramdan dolayı bir zarar olur. Amansız hastalığa tutulur, yangın olur iş yeri yanar, hırsız girer, bir zararı olur.

Bunun bir misali olarak bizim kardeşlerimizden bir hatırasını az önce dinledim. İbretli geldi, hepimiz *Allah Allah* dedik. Size de bilgi olarak, misal olsun diye bu hadîs-i şerîften.

Haramdan mal kazanılınca hem âhirette cezası olacak ama dünyada da faydası olmayacak zararı olacak.

Burada hocalık yapan bir kardeşimiz, bir zaman bizim Türkiye’de talebemizdi. Benim buraya hocalık yapsın, İslâm’ın emirlerini öğrensim, İslâm’ın yayılmasına vesile olsun diye buraya gönderdiğim bir öğrencim. Ben göndermiştim. Onlar öğrenciyken Türkiye’de yaz tatillerini boşa geçirmeyelim, eğlenmeye geçirmeyelim...

Allah rahmet eylesin, Ârif Nihat Asya’nın ne kadar güzel bir şiiri var:

Yürü: hâlâ ne diye oyunda, oynastasın?

*Fâtih’in İstanbul’u fethettiği yaştasın!*¹

Ne kadar güzel bir söz, rahmetli Ârif Nihat Bey aynı zamanda Mevlevî dervişiydi. Rahmetli ile tanışmıştık, şerefyâb olmuştuk. Ne güzel

¹ Arif Nihat Asya, *Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor*, Ötüken Neşriyat, İstanbul 2007, s. 181

söylemiş, Fâtih'in İstanbul'u fethettiği yaş. 22 yaş, insanın genç olduğu zamanı ama bizimkiler zamanı boş geçirmeyelim, ilim öğrenelim, tefsir okunsun, hadis okunsun, fıkıh öğrenilsin, namaz kılmayı öğrensin bilmeyen gençler diye deniz kenarında bir yer tutmuşlar. Gençler toplanmışlar, aynı yaşta insanlar. Genç hocalar da; namaz böyle kılınır, hadisler, âyetler böyle, diye dinini deniz kenarında, tatil zamanında güzel bir şekilde öğretiyor gençlere. Ne güzel, ne iyi bir şey... Bu gibi şeyleri Avustalya hükümeti burada gençlere bedava yapıyor, tahsisat veriyor, teşvik ediyor, derneklere yardımcı oluyor. Bizimkiler kendiliklerinden yapmışlar, belki bizim vakıflarımız, derneklerimiz yapmış. Allah sebep olanlardan razı olsun.

Orada deniz kenarına yerleşmişler, kimsesiz, hazine arazisi, taşlık, kayalık, evsiz barksız bir yer. Ama deniz kenarı. Oraya gitmişler, çadır kurmuşlar. Tabiatla baş başa, mahrumiyetli ama tatlı bir hayat. Gençler bunu yapabiliyorlar. Komşunun bağı varmış onların bulunduğu aynı mıntıkada, birisinin bağıymış. Bizim kardeşlerimiz müslüman,

mütedeyyin. Kimsenin malına yan bakmaz, kimsenin malını ağzına atmaz, yemez, yutmaz. Müslüman çocuklar ama iftira etmiş bağcı, bağın sahibi: Benim bağımdan üzümleri alıyor bu gençler diye. Yok öyle bir şey! Kesinlikle yapmazlar, aç kalırlar ama gene yapmazlar. Zan üzerine, tahmin üzerine veyahut yapmasınlar diye engellemek için veyahut orada durmasınlar, ben böyle bir iftira atayım da gitsinler, neme lazım, bağım emniyette olsun, diye jandarmaya şikâyet etmiş. Burada şöyle faaliyetler, böyle faaliyetler oluyor diye kim bilir nasıl yalanlar söyledi. Hâlbuki diyor hoca arkadaş, bir üzüm almayız diyor. Haram olduğu için almayız. Zaten de bizim tanıdığımız kardeşlerimizin babaları var, onların bağları var, sepet sepet getiriyorlar. İhtiyaçları yok, kıtlık yokluk da yok, diyor.

Jandarma geldi, diyor, etrafı çevirdi sorgu sual açacak. Bakalım siz aldınız mı, almadınız mı diye. Allah'ın hikmetli işlerine bakın ki *celle celâluh* gelen jandarma bir girmiş bu şikâyetçinin bağına, bütün üzümleri koparmış, biz jandarmayız ne olacak diye. Orayı harap etmişler, sonra da bizim arkadaşların bir

şey yapmadığı anlaşılmış ama bağıın sahibi korktuğuna fazlasıyla uğramış. Üzümleri daha çok berbat olmuş.

a. Kim Bir Kuyu Kazarsa Kazdığı Kuyuya Kendisi Düşer

Kim bir kuyu kazarsa kazdığı kuyuya kendisi düşer. Kim haram lokma yerse burnundan fitil fitil gelir. Bu bir kesin kaidedir, benim ömrüm boyunca çok kesin olarak, tecrübelerle, misallerle öğrendiğim bir husustur. Size kesin olarak, kalın harflerle böyle yazılsın, başlık atılsın diye söylüyorum. “Haram mal dünyada da fayda vermez, insanı sonunda hapse, mahkemeye, yüce divana götürür. Ya hastalık olur ya çoluk çocuğuna tesir eder. Ya evinde yangın olur ya iş yerine hırsız girer... Tecrübeler çok, belki sizin de bildiğiniz çok misaller vardır.”

Haram yemez müslüman ama bir devir gelecek, fetret olacak, o zaman bazı insanlar haramdan mal kazanacak, neden?

İslâm öğretilmediği için. İslâm toplumun ilacıdır. İlaç verilemezse o zaman haşarat çoğalır. İnsanları terbiye etmezseniz insanlar terbiyesiz olur. Terbiye edilmeyen toplum

terbiyesiz olur. Dindar yetiştirilmeyen toplum dinsiz olur. Allah'tan korkmayan toplum kandan da korkmaz, hiçbir şeyden de korkmaz, fırsatını buldu mu her türlü haramı irtikâp eder. İslâm'a göre dünyadaki hayatın da mutlu, düzenli ve güzel olması için bu husus şarttır.

Melbourne'da üniversiteli kardeşlerimiz beni toplantılarına çağırdılar. Üniversite idaresi bizim buradaki müslüman kardeşlerimize yardımcı oluyor, mescit açıyor, “Aman sizin adediniz çoğalsın çünkü ötekiler iyi değil.” diyor. İdare İslâm terbiyesi görmemiş, öteki öğrencilerden bu müslümanların çok farklı olduğunu görüyor. Teşvik ediyor “Aman sizin sayınız artsın.” diyor. “Buyurun derneğinizi destekliyorum.” diyor mâlî yardım yapıyor. Müslüman oldu mu dersine çalışıyor. Çocuk müslüman oldu mu birinci oluyor. Çocuk müslüman oldu mu uyuşturucu kullanmıyor. Çocuk müslüman oldu mu düzensiz iş yapmıyor. Saygılı oluyor.

Adapazarı Akademisi'nde haftada bir gün dersimiz olurdu, Ankara'daki üniversiteden izin alırdı akademi, bizim orada hocalığımız

olurdu. Cumartesi günleri başka yerlerde tatil, orada ders var, ben derse giderdim, başka hocalar da öyle: Hukuk Fakültesi’nden, İstanbul Teknik Üniversitesi’nden Sakarya Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi’ne hocalar gelirdi. Orada bir hukuk profesörü bizimle sohbet ederken söyledi, hiç unutmuyorum. Bunlar bilinsin, bunlar gerçekler, vakıalar, olgular, hayal değil. O dedi ki:

“Hocam, -profesör bana anlatıyor- Ben Ankara falanca yerde profesörüm, hem Erzin-can’a gidiyorum, hem Isparta’ya gidiyorum, hem Adapazarı’na geliyorum, böyle ek derslerim var. Hocam burada çocuk kapıyı sabahleyin çalıyor. Kapıdan ‘hocam kusura bakmayın tren arıza yaptı, geciktiği için dersin başlangıcında yetişemedim, izin verirsiniz girebilir miyim’ diyor” derdi. “Ben çocuğun kibarlığına hayran kalıyorum. ‘Buyur evladım’ diyorum içeri giriyor.”

Bunlar müslüman çocuklar. Sakarya Akademisi’nin çocukları Müslümanlığıyla tanınmış, dillere destan. Vukuatları var, *lâ ilâhe il-lallâh Muhammedün Resûlullâh* diye yürüyüş yapmışlar, resimleri çekilmiş. Biliniyor

Müslümanlıkları, mescitleri vardır akademide. “Ama ben” diyor, -söylemeyeyim hangi şehir olduğunu- “falanca şehre gittiğim zaman hocam, ders esnasında kapıya bir tekme vuruluyor. Kapı açılıyor bir haydut, ceketini yanında, ceketini yandan sallaya sallaya, ne selam sabah, ne saygı, ne sevgi... Gidiyor, oturuyor. Bu da anarşist!” diyor. Sonra çeşitli konuşmalar yaptılar.

İslâm olunca insan müeddeb oluyor. Hocasına saygılı, topluma yararlı, çalışkan, dürüst oluyor. Hırsızlık yapmıyor! Bu şeyler İslam gittiği zaman oluyor. Kan dökülmesi İslâm gittiği için oluyor, haram yemesi İslâmî terbiye olmadığından oluyor. Milletin Kur'an'ı bırakması, şiiri daha çok sevmesi ondan oluyor. Hâlbuki Kur'an'ı okusa Kur'ân-ı Kerîm insanı yetiştirir. Kur'ân-ı Kerîm insanı doğru yola çeker. Kur'ân-ı Kerîm okuyan insanın gözleri yaşarır. Kur'ân-ı Kerîm okuyan insan hizaya gelir. Çünkü Kur'ân-ı Kerîm hidayet rehberidir. Onlar olmadığı, Kur'an öğretilmediği, din, haram helâl fikri öğretilmediği için oluyor tüm bunlar.

Bunların verilmemesi ilericilikle, çağdaşlıkla ilgili değil. Çağ dışılık! Ben şimdi Avustralya'dayım, daha önce Almanya'daydım, daha evvelki sene Amerika'ya gittim, her tarafı biliyorum. Bu ileri toplumlar bizden çok daha fazla dinlerine bağlı! Bu ilerici toplumlar vallahi dinlerine Türkiye'den daha bağlı. Kiliseleri var, din adamlarına saygıları var, din adamlarının toplantıları, kiliselerin ilkokulları, ortaokulları, kreşleri, üniversiteleri, geniş geniş kolejleri var; pahalı yerlerde, paralı, yüksek, güzel eğitim yapan müesseseleri, hastaneleri var. Her türlü teşkilatları var.

Neden?

Dindar toplum, dine bağlı toplum, onun için. İlericiyim sananlar, kendilerini devrimciyim sananlar, dine karşı olanlar çok yanlış hareket ediyorlar, bilmiyorlar. Dünyayı bilmiyorlar, ileri toplumları bilmiyorlar.

Batı'yı bilmiyorlar, "Batıcıyız." diyorlar.

"Batı'ya karar verdik." diyorlar. Batı'nın ne olduğunu bilmiyorlar.

Ben içlerindeyim, görüyorum, üniversite hocasıyım, inceliyorum, hayret ediyorum.

Bizimkiler hiç mi Avrupa'yı görmemiş, hiç mi Amerika'yı, hiç mi bunların nasıl dine saygılı olduğunu görmemişler? Falanca devlet başkanı, mesela De Gaulle Türkiye'ye geldiği zaman niye doğrudan doğruya Fransız kilisesine gidiyor? Bunların sebepleri var, toplumu dindarlığa çekmeye çalışıyorlar. Çünkü dindarlıktan ayrıldığı zaman esrarkeş olduğunu, felakete uğradıklarını biliyorlar. Bu toplumları ilerleten, bu toplumlarda hayır, iyilik yapan insanların büyük çoğunluğu dînî duygularla yapıyor. Onun için din giderse her türlü felaket, her türlü toplumsal hastalık, her türlü kişisel hastalık, her türlü ahlâkî hastalık gelir, toplum batar.

Bu hadîs-i şeriften ne anlıyoruz?

Demek ki böyle şeyler olacaktı.

Olacaktı ama sadece bir haber mi?

Haber bile olsa biz bundan tedbirimizi, ibretimizi almalıyız. Dinimize sarılmalıyız, Allah'tan korkmalıyız. Çocuklarımızı Allah'tan korkan insanlar olarak yetiştirmeliyiz. Kur'an'ı baş tâcî etmeliyiz, ahlâklı toplum kurmak için herkes elinden gelen bütün gayreti göstermeli

önüne koymalı. Boş durmamalı, “neme lazım” dememeli! “Beni ilgilendirmez” dememeli çünkü toplumlar kişilerin güzel faaliyetleriyle ilerler. Kişiler güzel faaliyet yapmayınca güzellik ortaya çıkmaz.

İkinci hadîs-i şerîfe geçiyorum.

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُخْرِجَنَّ مِنْ أُمَّتِي مِنْ قُبُورِهِمْ
فِي صُورَةِ الْقِرْدَةِ وَالْخَنَازِيرِ بِمُدَاهَنَتِهِمْ فِي
الْمَعَاصِي وَكَفَّهِمْ عَنِ النَّهْيِ وَهُمْ يَسْتَطِيعُونَ

*Vellezî nefsî bi-yedihî le-yahrucenne
min-ümmetî min-kubûrihim fî sûreti'l-kırade-
ti ve'l-hanâziri bi-müdâhenetihim fi'l-
me'âsî ve keffihim ani'n-nehyi ve hüm yes-
tetî'ûne.*

Bu da Ebu Nuaym el-İsfahânî'den nakle-
dilmiş bir rivayet.

Peygamber Efendimiz sözlerine yine ye-
min ederek başlıyor.

Peygamber Efendimiz niçin yemin ederdi?
Sözünün önemli olduğunu belirtmek için.

Vellezî nefsî bi-yedihî.

Nefsî ne demek? Benim canım, hayatım, nefsim demek. *Bi-yedihî* ne demek: “elinde”. *Yed* el demek. *yedihî* “onun eli” demek *bi-yedihî* “onun elinde.”

Vellezî nefsî bi-yedihî. “Şu canım, hayatım, ruhum, nefsim elinde olana yemin olsun ki.”

İnsanın hayatı kimin elindedir?

Allah’ın elindedir.

İnsanın nefsi, canı kimin elindedir?

Allah’ın elindedir. Dilerse yaşatır, dilerse öldürür, varlığımız, hayatımız, yaşamamız, her şeyimiz O’ndan. Nefsim elinde olana, Allah’a yeminler olsun ki:

Le-yahrucenne min-ümmetî. “Ümmetimden bazı kimseler çıkacaklardır.” *Min-kubûrihim*. “Kabirlerinden.”

Öldükten sonra İsrafil *aleyhisselam* Allah’ın emriyle kıyamet kopmasının işareti olan *sûra* üfürünce *ve’l-ba’sü ba’de’l-mevti hak-kun*.

İnsanlar kabirlerinden kalkmayacak mı? Mahşer yerinde toplanmayacak mı?

Benim ümmetimden bazı kimseler kabirlerinden kalkacaklar.

Ama nasıl?

Fî sureti'l-kıradeti ve'l-hanâziri. “Maymunlar ve hınzırlar şeklinde, suretinde kalkacaklar kabirlerinden.”

Mutlaka ve muhakkak ki bu tarzda kalkacaklar ümmetimden bazıları. Kabirlerinden kıyamet kopup da kalkarken insan suretinde kalkmayacaklar, maymunlar ve hınzırlar suretinde kalkacaklar.

Neden?

Bi-müdâhenetihim fi'l-me'âsî.

Günahlara *me'âsî*, *mâ'siyet*'in çoğulu, Allah'a isyanlar demek.

“Allah'a günahlara, isyanlara yumuşak davranmaları, alttan almaları, yağ çekmeleri, Allah'a isyanlara aldırmamaları, önemsemeleri, göz yummaları.” demek.

Ve keffihim ani'n-nehyi. “Günahlardan yapmayın, etmeyin diye insanları alıkoymamaları, *nehy-i münkerden* kendilerini geri çekmeleri dolayısıyla maymunlar, hınzırlar,

domuzlar gibi o surette kabirlerinden kalkacaklar.” *Ve hüm yestetî’ûne*. “Günahları yapmasınlar diye insanları engellemekten güçleri yettikleri, yapsalar yapabilecekleri halde yapmayıp geri durduklarından, günahlara göz yumduklarından, aldırmadıklarından, günahları yapanları engellemeye güçleri yettiği halde onları engellemediklerinden dolayı kabirlerinden maymunlar, hınzırların, domuzların suretinde kalkacaklar, insan suretinde kalkmayacaklar.”

Bu nedir?

Allah’ın bir cezasıdır. İnsanlık en büyük şereftir insan gibi kalkmıyor maymun gibi kalkıyor. İnsan gibi kalkmıyor domuz suretinde kalkıyor.

Maymunların büyük özelliği nedir, domuzların büyük, bariz, belirgin özelliği nedir diye düşünelim.

Maymunlar taklitçidir. “Taklit yapıyor maymun gibi” deriz. Oyun oynarlar hoplarlar, zıplarlar ve taklidi çok yaparlar. Demek ki bazıları Allah’ın emirleri karşısında mertçe, insanca davranmıyor, maymun gibi oyun

oynama, atlama, zıplama ve taklit yapma, başka kavimleri taklit etme suretinde olduklarından, “Siz misiniz öyle maymun gibi davranan? Sizi maymun suretine soktum!” diye Allah öyle kaldırtıyor. Amellerinin çirkinliğine göre suretleri çirkinleşiyor.

Hınzırın ana vasfı nedir?

Çok yemesi, şehvetine çok düşkün olması, hırs küpü olmasıdır.

Onlar da niye günahlara dünyadayken göz yumdular?

Canı istemiş, yapsın ben de yapmıştım filan gibi hoş görüyor, engellemiyor.

Neden?

Rahatlarına, şehvetlerine düşkün. Günahlar, çalgılar, türküler, zinalar, kumarlar engellenmesin. İçkiler engellenmesin istiyorlar. Domuzlara benzeyen o hıristan, o engel tanımaz, kendisini tutmaz hıristan dolayı domuz suretinde; o taklitçiliklerinden, şaklabanlıklarından, oyunlarından dolayı maymun suretinde ceza olarak kabirlerinden öyle kalkacaklar.

Ama iyi insanlar nasıl kalkacak?

Mahşer yerinde mesela Peygamber Efendimiz diyor ki; bir başka hadîs-i şerîfini hemen bunların karşısında insanlar güzeli görsün, bilsin diye söyleyelim:

“Bazı insanlar mahşer yerine dolunay gibi gelecek, yüzleri dolunay gibi parlayarak, pür-nur, mehtap gibi nur saçarak gelecekler. Günde 100 defa *lâ ilâhe illallâh* diyen bir insan mahşer yerine yüzü mehtap gibi nur saçarak, dolunay gibi gelir. Kimse onlar kadar nurlu olamaz, onlar kadar zikir yapan, ondan fazla zikir yapan müstesna.”

Demek ki *lâ ilâhe illallâh* demek günde 100 defa, insanı dolunay gibi, mahşer yerinde pür-nur, nur yüzlü olarak getiriyor.

Günahlara göz yummak maymun ve hınzır suretine getiriyor. Günahları engellememek bu duruma düşürüyor.

Müslümanın bu hadîs-i şeriften çıkaracağı ders, anlayacağı şey nedir?

Müslüman günahları yaptırtmaz. Çocuğuna, hanımına, komşusuna, kendisine, topluma yaptırtmaz.

Ben hayret ettim, burada *Russle adası* diye bir ada var. Brisbane diye bir şehrin karşısında. Biz ona mahsustan ad değiştiriyoruz şaka, latife yollu “Resul adası” diyoruz. Resûl adası güzel, büyük, tertemiz, sakin bir ada. Resûl adasının sakinleri kendi adalarına meyhane açtırmamışlar. Karşı tarafta başka bir ada var. Arabalı vapur ilk önce o adaya uğruyor, ondan sonra bizim Resûl adası ismini verdiğimiz adaya uğruyor. Birinci adadakiler de orada bir meyhane açılmasına rıza göstermişler. Gerçi halkın içinden bazıları “Açılmasın, berbat olur buralar.” demiş ama “Açılsın” diyenler galip gelmiş, o adada bir meyhane açılmış. Hristiyanlar dînî bakımdan da şarabı haram görmüyorlar, içiyorlar. Dinlerinde bir yasak yok ama akılları, bilimleri, yirminci yüzyılın çağı bunun zararlı olduğunu, karaciğere, pankreasa, mideye zarar verdiğini, siroz, hastalık, sarhoşluk yaptığını biliyor. İçirmiyorlar birçok yerde “Burada içki içmek yasaktır!” diyorlar.

b. "Bu Şehirde İçki İçmek Yasaktır"

Levhaları Gördüm

Bazı şehirlerde "Bu şehrin buralarında, bu mıntıkasında içki içmek yasaktır." diye levhalar gördüm, şaşırdım. Türkiye’de biz bunu koymayız, koysak "Vay seni gerici seni!" derler. Avustralya’daki İngilizlerin hepsi gerici demek. Şehirde, "İçki içemezsin burada." diyor. Çünkü içki içince kanun dinlemeyecek, kanun dinlemeyince polis gelse de anlamayacak. Başından, "Burada içki içme." diyor. "İçeceksen git, evinde iç." diyor.

Öbür tarafta "İçki içilmesin." diye meyhaneye açtırmamak isteyenler olmuş ama açılsın diyenler galip gelmiş.

"Burada açtılar meyhaneyi, her gün kaç tane vukuat oluyor." diyorlar. "Bizim adamız güzeldir, bizim adamıza gelin. Sizi misafir edelim." diyorlar. O, Resûl adası dedikleri yerde meyhane yokmuş.

Bakın, ibret alın, bizim Türkiye’nin "İlericiyim." diyen tutucuları, devrim softaları, yobazları, Batı’yı bilmiyorlar. Doğruyu da bilmiyorlar. İçki zararlıysa içirme. Öğretme,

tattırma, azalt. Biz bira satışı biraz azalsın, çoluk çocuk alkolikliğe doğru gitmesin diye usûller, yasaklar koymaya çalışırken büfelerde satılmasın, hiç olmazsa belirli yerlerde satılsın, derken bazıları bunu şiddetle engellediler. Seviyorlar içmeyi, yaygınlaştırmaya çalışıyorlar ama çok vukuat oluyor, çok zarar oluyor.

Demek ki müslüman kötü olan şeyleri, günahları, isyanları yaptırmamaya çalışacak. Çocuğuna yaptırmayacak; “Evladım içme, yapma!” Konu komşusuna, talebesine, sözü geçen insanlara yaptırtmayacak.

Ben imtihana girerdim:

“Hocam sigara içmek serbest mi?”

Ben “Yasak!” derdim.

“Hocam kafamızı toparlayamıyoruz.”

“Yanındaki arkadaşın içmiyor, bu sefer o da senin dumanından rahatsız oluyor. İçme.” derdim. Sonra “Ben hoca olarak sana ‘sigara iç’ diyemem çünkü sigara zararlı. Sigara zararlıysa talebeme de sen içebilirsin demem. İçme kardeşim, içmemeni tavsiye ediyorum.” derdim, gülerdim biraz. Onlar da ah vah edip

kalemi ellerine alıp imtihana devam ederlerdi. Üniversite hocalığı hatıralarım bunlar.

Demek ki kötülüğü yaptırmayacağız, bir.

Bir de, onları engellemeye gücümüz yetiyorsa engelleyeceğiz.

“Burada meyhane açamazsın.” demiş İngiliz, bak. Açtırmamış kendi adasına, öbür adada “açabilir” diyenler açtırmışlar ama pişman olmuşlar. Çok pişmanlar adada, rahat, huzur yok. “Her gün birkaç vukuat oluyor. Hırsızlık, yüzsüzlük, arsızlık, kavga, gürültü, kaza vs. Her gün oluyor.” diyor.

İyilikten yana olacağız, her yerde tarafsız olmak iyi değildir. Hak ile batılın mücadelesinde tarafsız kalamazsınız! Hak ile olacaksınız, şer ile hayrın mücadelesinde tarafsız kalamazsınız! Hayırdan yana olacaksınız, şerrin karşısına çıkacaksınız. Taraf olacaksınız. Tarafgirim, hak tarafı, güzel, tatlı tarafı tutarım. Faydalı, merhametli tarafı tutarım. Vatanıma, milletime faydalı tarafı tutarım, onları kötü yola sevk etmemeye çalışırım.

Ben çirkin çirkin mecmualar hatırlıyorum, çocuklara müstehcen şeyleri, şöyle yapılır,

böyle yapılır diye bir de tarif ediyorlardı utanmadan. Onlara ceza yok veya varsa bile kısa kısa. Ama dinden imandan bahsedince, millet hop oturup hop kalkıyor. “Vay gerici vay yobaz” diyorlar. Asıl yobaz onlar çünkü Batı’da böyle değil. Bak, Avustralya’da bizim kardeşlerimiz Müslümanlığını daha rahat yapıyor. Avrupa’da, Almanya’da, Amerika’da çok daha rahat yapıyor. Hem de devlet, yapabilir, diye de serbestlik veriyor. Kimse kimseye karışmaz, karışanı cezalandırırım da diyor. Laiklik bu ama kimisi anlayamıyor.

Bu iki hadîs-i şerîften sonra okurken yüzüme tebessümler yayılmasına sebep olan tatlı bir hadîs-i şerîfi de -içindeki konular tatlı, ballı, kaymaklı- okuyarak sohbetimi bitirmek istiyorum.

Peygamber Efendimiz Abdullah b. Amr İbnü’l-Âs *radiyallahu anhumâ*’nın rivayet ettiğine göre buyurmuşlar ki;

وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ مَثَلَ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ
الْقِطْعَةِ مِنَ الذَّهَبِ يَنْفَخُ عَلَيْهَا صَاحِبُهَا فَلَمْ تَتَغَيَّرْ

وَلَمْ تَنْقُصْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ مَثَلَ
الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ النَّحْلَةِ أَكَلَتْ طَيْبًا وَوَضَعَتْ طَيْبًا
وَوَقَعَتْ فَلَمْ تُكْسِرْ وَلَمْ تَفْسُدْ

Vellezî nefsi Muhammedin bi-yedihî inne mesele'l-mü'mini ke-meseli'l-kıt'ati mine'z-zehebi yenfehu aleyhâ sâhibuhâ fe-lem tetteğayyer ve lem tenkus. Vellezî nefsi bi-yedihî inne mesele'l-mü'mini ke-meseli'n-nahleti ekelet tayyiben ve vada'at tayyiben ve vaka'at fe-lem tükser ve lem tefsüd.

Ne kadar tatlı, keşke bunu yazsanız, ezberleseniz:

“Şu Muhammed’in canı elinde olana yemin olsun ki...”

Kendisinin adını, kendi mübarek diliyle telaffuz ederek söylüyor. “Şu, ben Muhammed” demek istiyor. “Şu Muhammed’in nefsi, canı elinde olan Rabbü'l-âlemîn Mevlâm’a yemin olsun ki...” demek istiyor.

Vellezî nefsi Muhammedin bi-yedihî.
“Muhammed’in nefsi elinde olana and olsun, yemin olsun ki:” *Inne mesele'l-mü'mini ke-*

meseli'l-kıt'ati mine'z-zehebi. “Mü'minin meseli altından bir parçaya benzer. Mü'min bir altın parçasına benzer.”

Eğri, buruşuk olsun, toprak altından çıksın, levha olsun kırık dökük olsun... Altından bir parçaya benzer. *Zeheb* Arapça'da altın demek. Altından bir parçaya benzer.

Altın nasıl bir madendir?

Soy madendir, soylu madendir, okside olmaz, küflenmez, bozulmaz.

Yenfehu aleyhâ sâhibuhâ. “O altının sahibi, üzerine körükle üfler, ateşte eritir, körükle üfler üfler” *fe-lem teteğayyer.* “Bozulmaz altın, altın yine sapsarı durur.”

Hatta içinde bir şeyleri varsa katışıkları, o ayrılır safileşir, altınlığı bozulmaz.

Ve lem tenkus. “Ve miktarı da azalmaz.”

Başka maddeleri ateşte, fırında erittiğin zaman ne olur?

Cürufu filan ayrılır azalır. Altın sâfî olduğundan hiçbir şey olmaz. Ne eksilir ne bozulur, pırıl pırıl altındır. Yıllarca toprağın altında durur bozulmaz ama bakır kırmızıyken yemyeşil

olur. Kurşun dursa bozulur gümüş dursa bozulur ama altın bozulmaz. Altın onun için kıymetli. Onun için mücevher yapılıyor bozulmuyor.

“Muhammed’in canı, nefis elinde olan Âlemlerin Rabbi Mevlâm’a yemin ederim ki mü’min bir altın parçası gibidir, sahibi, onu potaya koyup da körükle üflediği, kızdırıp erittiği halde ne bozulur, ne de eksilir.”

Mü’min böyledir, maddesi altın gibi olduğundan hiçbir zor şart altında erise, ezilse... ne olursa olsa olsun bozulmaz. Müslüman sâfî, tertemiz, altın gibidir. Peygamber Efendimiz müslümanı altına benzetiyor. Allah bizi altın gibi müslümanlar eylesin.

İkinci bir söz daha ekliyor hadîs-i şerîfine Efendimiz;

Vellezî nefsi bi-yedihî. “Nefsim elinde olana yemin olsun ki...”

Burada ismini söylememiş. “Benim nefsim” dedi bu sefer. “Nefsim, canım, hayatım, ruhum -nefis bu mânalara giren bir kelime-elinde olan Allah’a yemin olsun ki...” İkinci yemin de yapıyor sözünün ortasında. Yeminle

başlıyor, ikinci bir cümleye yine yeminle başlıyor. İşin önemine binaen ortasında da yemin var.

İnne mesele'l-mü'mini ke-meseli'n-nahleti. “Mü'min bir bal arısına benzer.”

Nahle noktasız *ha* ile. Eğer *hı* ile olsaydı noktalı, o zaman hurma ağacı demek olurdu. *Nahle*, *nahl* arı demek. Kur'ân-ı Kerîm'de *Sûretü'n-Nahl* var. Allahu Teâlâ hazretleri arıya kabiliyet vermiş, emir eylemiş, her ağaçtan çiçekleri dolaş, malzemeyi topla da bal yap, diye. Onu anlatan âyet var. *Sûretü'n-Nahl* diyoruz. Burada da *nahle* tekili, mü'min bir arıya benzer.

Arının vasfı nedir?

Ekelet tayyiben. “Arı güzel şey yer.”

Çiçekten çiçeğe dolaşır, çiçeğin içine burununu, hortumunu sokar, çiçeğin dibindeki balını çeker, alır.

Biz de, küçükken ballıbaba diye eflatun pembesi çiçekler olurdu, onları çekerdik dibini emdiğimiz zaman ağzımıza tat gelirdi. Çiçeğin dibinde tat var, arılar da aynı çiçeğe gelirdi. Tatlı şey yer arı, *tayyib* ne demek; iyi, hoş,

güzel demek. *Tayyib*, güzel şey yer. Yediği şey iyidir.

“Hocam madem arının böyle güzel şey yediğini söyledin, bir de güzel şey yemeyen bir başka mahlûk söylesene.”

Söyleyeyim; arıya benzeyen bir başka mahlûk sinek. Sinek ne yapar, leşe konar. Hadi onun yediğine bak arının yediğine bak.

Ekelet tayyiben. “Arı hoş, güzel, temiz şey yer.” *Ve vada’at tayyiben.* “O yediğinden sonra da bal yapar.”

Ortaya çıkardığı da nedir?

Baldır. O da güzeldir. Güzel bir şey ortaya koyar.

Müslüman böyledir işte.

Lem tüksir veyahut *lem teksir* de olabilir. Bu *sin* ile peltek *se* ile olsa başka mâna ortaya çıkar.

Lem tüksir. “Kırmaz.”

Neyi kırmaz?

Bindiği dalı, çiçeğin sapını kırmaz. Şöyle bir eğilir, arı konduğu zaman içine, şöyle bir

sallanır o da memnun olur. Hatta arıları çiçek davet ediyor. Bilseniz mânevî bakımdan, gör-seniz, arıları çiçek davet ediyor. Yalvarıyor arılara, “Ne olur gel.” diye. Çünkü arı geldiği zaman arıdan istifade ediyor çiçek de ona ücret olarak balını veriyor, çiçek tozlarını arı alıyor öteki çiçeğe götürüyor. Böylece tozlaşma dediğimiz, çiçeklerin üremesi, meyvelerin olması için gerekli bir tohumlama, aşılama olayı meydana geliyor. O, arıyı seviyor. Arı konar çiçeğin dalına, sapı uzun bile olsa çiçek şöyle bir sallanır ama kırılmaz, arı kırmaz. Arı güzel yer, hoş malzeme yer, ortaya hoş malzeme çıkartır, imalatı bal. O da hoş. Kırmaz, bindiği dalı, çiçeğin sapını kırmaz.

Ve lem tefsüd. “Bozmaz, fesada uğratmaz, berbat etmez, kirletmez.”

İşte mü'min böyledir.

Ne mutlu mü'min olanlara! Mü'min altın gibidir, hiçbir hâl, olay, vukuat, tesir onun altınlığını bozmaz. Tam altın, pırıl pırıl her yerde, her zaman. Mü'min arı gibidir. Güzel yer, ortaya güzel eser koyar, kırmaz, bozmaz, güzelleştirir, bozulanı düzeltir. İnsanların bozduklarını ifsat ettiklerini ıslah eder hatta.

Peygamber Efendimiz ıslah ettiğini burada söylemiyor ama başka hadîs-i şerîflerinden hatırladığım için söylüyorum.

c. Mü'min İslahçıdır, İslah Edicidir

Mü'min ıslahçıdır, ıslah edicidir. Kâfir yıkıcıdır, kırıcıdır, öldürücüdür, olay çıkartıcıdır, anarşisttir. Mü'min yapıcıdır, acıyıcıdır, affedicidir, merhamet edicidir, ondan ülkemiz esen kalıyor. Yoksa müslümanın huyu kâfirlerin huyu gibi olsa ortalık karmakarışık olur. Mü'min bal arısı gibidir. Mü'min som altın gibidir.

Allah bizi imandan, İslâm'dan ayırmasın. Verdi, verdiğini almasın.

Yâ İlâhî saklağıl îmânumuz

*Virelüm îmân ile tâ cânumuz.*²

Süleyman Çelebi Efendimiz *rahmetullahi aleyh*'e çok hayranım.

Ne güzel söylemiş: Yâ Rabbi, imanımızı koru. Eskiden emir siygasının sonuna “gıl, gıl” takısı gelirdi. Emir takısıydı bu. “Saklağıl”,

² Hüseyin Vassâf, *Mevlid Şerhi Gülzâr-ı Aşk*, haz. Dr. Mustafa Tatcı, Dr. Musa Yıldız, Dr. Kaplan Üstüner, H Yayınları, İstanbul 2013, s. 792

sakla demek ama emir olduğundan “gıl” takısı geliyor.

“Ey Mevlâm! İmanımı koru, muhafaza et.”

“Allah saklasın.” diyoruz biz, öyle bir şey olmasın, Allah saklasın, korusun, demek.

“Yâ Rabbi! İmanımızı koru, zarara uğramasın da kâfirler bizi aldatmasın, kafamızı çelmesin, kalbimizi karartmasın. Şeytan bizi imandan sonra küfre çektirmesin, ayağımızı kaydırmamasın da, sakla da yâ Rabbi, canımızı mü'min, mü'min-i kâmil olarak verelim.”

Mü'min nasıl ölecek?

Gözünden perdeler kaldırılacak, cennet-
teki makamlarını, köşklerini, hizmetlilerini,
hurilerini, gılmanını görecek, Allah'ın lütfunun
kendisine mükâfat olarak verileceğinden
memnun, mesrur, Peygamber Efendimiz'in
bildirdiğine göre.

“Miraç nedir?” diye soruyorlar Peygamber
sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'e. Mer-
diven gibi nurdan çok güzel bir şeydir mü'min
vefatı. Anında onu görür, ona bakar gözleri.
Çünkü o da oradan miraç edecek o göklere.
Mü'minin ruhu da oradan gidecek. Onu,

cenneti görür, can ata ata gider. Bir gül bahçesine girercesine şehitliğe gider. Kelime-i şehâdet getirerek, âhirete mü'min-i kâmil olarak gider.

Allah bizi imandan ayırmasın. Mü'minlik çok güzel, herhangi bir hile ile, tuzakla, aldatmayla Allah bizi aldananlardan ve imanını kaçıranlardan, elden cevherini çaldıranlardan etmesin.

d. "Dünyayı Gezdiği Zaman En Çok Ne Görüyorsun Hocam" Diye Sorarsanız

“Dünyayı gezdiğin zaman en çok ne görüyorsun hocam?” diye bana soracak olursanız; dünyada mü'minlerin imanını çalmak için çok tuzakların olduğunu görüyorum. Ve bu iman hırsızlarının çok zengin, çok kurnaz, çok teşkilatlı olduğunu görüyorum. Çok teşkilatlı ışıklar, reklamlar, tanıtımlar, aldatmalar, propagandalar, neler neler... Hep mü'minin iman cevherini almak için şeytanın ordusu çalışıyor, şeytan çalışıyor mü'mini mü'minlikten koparsın, kâfirliğe ayağını kaydırınsın, imanını çalsın diye.

Yâ İlâhi, saklagıl îmânımız.

Verelim îman ile tâ cânımız.

Allah bizi mü'min-i kâmiller olarak yaşatsın, İslâm'a güzel hizmetler yapmamızı nasip eylesin, mü'min-i kâmiller olarak ruh teslim etmemizi nasip etsin. Huzuruna sevdiği, razı olduğu kullar olarak varalım. Cennetine girelim, Cemâli'ni görelim, Rıdvân-ı Ekber'ine erelim.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullâhi ve berakatüh!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

4 Cemâziye'l-Evvel 1419 /

27.08.1998

Avustralya

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü